

1. Народ стал роптать вслух Господа; и Господь услышал, и воспламенился гнев Его, и возгорелся у них огонь Господень, и начал истреблять край стана.

УПО: І став народ голосно нарікати до Господніх ушей. І почув Господь, і запалав Його гнів, і загорівся між ними Господній огонь, та й пожер їх у кінці табору.

KJV: And when the people complained, it displeased the LORD: and the LORD heard it; and his anger was kindled; and the fire of the LORD burnt among them, and consumed them that were in the uttermost parts of the camp.

2. И возопил народ к Моисею; и помолился Моисей Господу, и утих огонь.

УПО: І народ став кричати до Мойсея. А Мойсей помолився до Господа, і погас той огонь.

KJV: And the people cried unto Moses; and when Moses prayed unto the LORD, the fire was quenched.

3. И нарекли имя месту сему: Тавера, потому что возгорелся у них огонь Господень.

УПО: І він назвав ім'я того місця: Тав'ера, бо між ними горів був Господній огонь.

KJV: And he called the name of the place Taberah: because the fire of the LORD burnt among them.

4. Пришельцы между ними стали обнаруживать прихоти; а с ними и сыны Израилевы сидели и плакали и говорили: кто накормит нас мясом?

УПО: А збиранина, що була серед нього, стала вередувати, і також Ізраїлеві сини стали плакати з ними та говорити: Хто нагодує нас м'ясом?

KJV: And the mixed multitude that was among them fell a lusting: and the children of Israel also wept again, and said, Who shall give us flesh to eat?

5. Мы помним рыбу, которую в Египте мы ели даром, огурцы и дыни, и лук, и репчатый лук и чеснок;

УПО: Ми згадуємо рибу, що їли в Єгипті даремно, огірки й дині, і пір, і цибулю, і часник.

KJV: We remember the fish, which we did eat in Egypt freely; the cucumbers, and the melons, and the leeks, and the onions, and the garlic:

6. а ныне душа наша изнывает; ничего нет, только манна в глазах наших.

УПО: А тепер душа наша в'яне, немає нічого, тільки манна нам перед очима.

KJV: But now our soul is dried away: there is nothing at all, beside this manna, before our eyes.

7. Манна же была подобна кориандровому семени, видом, как бдолах;

УПО: А манна як коріяндрове насіння вона, а вигляд її, як вигляд кришталу.

KJV: And the manna was as coriander seed, and the color thereof as the color of bdellium.

8. народ ходил и собирал ее, и молот в жерновах или толок в ступе, и варил в котле, и делал из нее лепешки; вкус же ее подобен был вкусу лепешек с елеем.

УПО: Люди розходилися, і збирали її та мололи жорнами або товкли в ступі, і варили в горшку та й робили з неї калачі. А смак її був, як смак олійного коржа.

KJV: And the people went about, and gathered it, and ground it in mills, or beat it in a mortar, and baked it in pans, and made cakes of it: and the taste of it was as the taste of fresh oil.

9. И когда роса сходила на стан ночью, тогда сходила на него и манна.

УПО: А коли роса спадала на табір, спадала й та манна на нього.

KJV: And when the dew fell upon the camp in the night, the manna fell upon it.

10. Моисей слышал, что народ плачет в семействах своих, каждый у дверей шатра своего; и сильно воспламенился гнев Господень, и прискорбно было для Моисея.

УПО: І почув Мойсей, що народ плаче в родинах своїх, кожен при вході намету свого. І сильно запалав гнів Господній, і в очах Мойсеєвих то було зле.

KJV: Then Moses heard the people weep throughout their families, every man in the door of his tent: and the anger of the LORD was kindled greatly; Moses also was displeased.

11. И сказал Моисей Господу: для чего Ты мучишь раба Твоего? и почему я не нашел милости пред очами Твоими, что Ты возложил на меня бремя всего народа сего?

УПО: І сказав Мойсей до Господа: Нащо вчинив Ти зло своєму рабові, і чому я не знайшов милости в очах Твоїх, що Ти поклав тягара всього народу на мене?

KJV: And Moses said unto the LORD, Wherefore hast thou afflicted thy servant? and wherefore have I not found favor in thy sight, that thou layest the burden of all this people upon me?

12. разве я носил во чреве весь народ сей, и разве я родил его, что Ты говоришь мне: неси его на руках твоих, как нянька носит ребенка, в землю, которую Ты с клятвою обещал отцам его?

УПО: Чи я був вагітний усім тим народом, чи я його породив, що Ти кажеш мені: Неси його на лоні своїм, як мамка носить ссунця, до землі, яку Ти присягнув батькам його?

KJV: Have I conceived all this people? have I begotten them, that thou shouldest say unto me, Carry them in thy bosom, as a nursing father beareth the sucking child, unto the land which thou swarest unto their fathers?

13. откуда мне [взять] мяса, чтобы дать всему народу сему? ибо они плачут предо мною и говорят: дай нам есть мяса.

УПО: Звідки мені взяти м'яса, щоб дати всьому цьому народові? Бо вони плачуть передо мною, говорячи: Дай же нам м'яса, і ми будемо їсти!

KJV: Whence should I have flesh to give unto all this people? for they weep unto me, saying, Give us flesh, that we may eat.

14. Я один не могу нести всего народа сего, потому что он тяжел для меня;

УПО: Не подолаю я сам носити всього цього народа, бо він тяжчий за мене!

KJV: I am not able to bear all this people alone, because it is too heavy for me.

15. когда Ты так поступаешь со мною, то [лучше] умертви меня, если я нашел милость пред очами Твоими, чтобы мне не видеть бедствия моего.

УПО: А якщо Ти таке мені робиш, то краще забий мене, якщо я знайшов милість в очах Твоїх, щоб я не побачив нещастя свого!

KJV: And if thou deal thus with me, kill me, I pray thee, out of hand, if I have found favor in thy sight; and let me not see my wretchedness.

16. И сказал Господь Моисею: собери Мне семьдесят мужей из старейшин Израилевых, которых ты знаешь, что они старейшины и надзиратели его, и возьми их к скинии собрания, чтобы они стали там с тобою;

УПО: І сказав Господь до Мойсея: Збери ж мені сімдесятеро люда зо старших Ізраїлевих, яких знаєш, що вони старші народу та його наглядачі, і візьми їх до скинії заповіту, і стануть вони там із тобою.

KJV: And the LORD said unto Moses, Gather unto me seventy men of the elders of Israel, whom thou knowest to be the elders of the people, and officers over them; and bring them unto the tabernacle of the congregation, that they may stand there with thee.

17. Я сойду, и буду говорить там с тобою, и возьму от Духа, Который на тебе, и возложу на них, чтобы они несли с тобою бремя народа, а не один ты носил.

УПО: І Я зйду, і буду розмовляти там із тобою, і візьму від Духа, що на тобі, і покладу на них, і вони носитимуть із тобою тягара того народу, і не будеш носити ти сам.

KJV: And I will come down and talk with thee there: and I will take of the spirit which is upon thee, and will put it upon them; and they shall bear the burden of the people with thee, that thou bear it not thyself alone.

18. Народу же скажи: очиститесь к завтрашнему дню, и будете есть мясо; так как вы плакали вслух Господа и говорили: кто накормит нас мясом? хорошо нам было в Египте, --то и даст вам Господь мясо, и будете есть.

УПО: А до народу скажи: Освятіться назавтра, і будете їсти м'ясо, бо ви плакали до Господніх ушей, говорячи: Хто дасть нам їсти м'яса, бо добре було нам в Єгипті? І дасть Господь вам м'яса, і ви будете їсти.

KJV: And say thou unto the people, Sanctify yourselves against to morrow, and ye shall eat flesh: for ye have wept in the ears of the LORD, saying, Who shall give us flesh to eat? for it was well with us in Egypt: therefore the LORD will give you flesh, and ye shall eat.

19. не один день будете есть, не два дня, не пять дней, не десять дней и не двадцать дней,

УПО: Не один день будете ви їсти, і не два дні, і не п'ять день, і не десять день, і не двадцять день,

KJV: Ye shall not eat one day, nor two days, nor five days, neither ten days, nor twenty days;

20. но целый месяц, пока не пойдет оно из ноздрей ваших и не сделается для вас отвратительным, за то, что вы презрели Господа, Который среди вас, и плакали пред Ним, говоря: для чего было нам выходить из Египта?

УПО: але цілий місяць, аж поки не вийде воно з ваших ніздрів, і стане вам на огиду, бо ви знехтували собі Господа, що серед вас, і плакали перед лицем Його, говорячи: Чого це ми вийшли з Єгипту?

KJV: But even a whole month, until it come out at your nostrils, and it be loathsome unto you: because that ye have despised the LORD which is among you, and have wept before him, saying, Why came we forth out of Egypt?

21. И сказал Моисей: шестьсот тысяч пеших в народе сем, среди которого я [нахожусь]; а Ты говоришь: Я дам им мясо, и будут есть целый месяц!

УПО: І сказав Мойсей: Шістсот тисяч піхоти той народ, що я серед нього, а Ти сказав: Я дам їм м'яса, і вони будуть їсти місяць часу.

KJV: And Moses said, The people, among whom I am, are six hundred thousand footmen; and thou hast said, I will give them flesh, that they may eat a whole month.

22. заколоть ли всех овец и волов, чтобы им было довольно? или вся рыба морская соберется, чтобы удовлетворить их?

УПО: Чи худоба дрібна та худоба велика заріжуться для них, і вистачить їм? Чи також збереться для них уся морська риба, і вистачить їм?

KJV: Shall the flocks and the herds be slain for them, to suffice them? or shall all the fish of the sea be gathered together for them, to suffice them?

23. И сказал Господь Моисею: разве рука Господня коротка? ныне ты увидишь, сбудется ли слово Мое тебе, или нет?

УПО: А Господь сказав до Мойсея: Чи Господня рука буває коротка? Тепер ти побачиш, чи сповниться тобі Моє слово, чи ні.

KJV: And the LORD said unto Moses, Is the LORD's hand waxed short? thou shalt see now whether my word shall come to pass unto thee or not.

24. Моисей вышел и сказал народу слова Господни, и собрал семьдесят мужей из старейшин народа и поставил их около скинии.

УПО: І вийшов Мойсей, і промовляв до того народу Господні слова. І зібрав він сімдесятеро чоловіка зо старших народу, і поставив їх навколо скинії.

KJV: And Moses went out, and told the people the words of the LORD, and gathered the seventy men of the elders of the people, and set them round about the tabernacle.

25. И сошел Господь в облаке, и говорил с ним, и взял от Духа, Который на нем, и дал семидесяти мужам старейшинам. И когда почил на них Дух, они стали пророчествовать, но потом перестали.

УПО: І зійшов Господь у хмарі, та й промовляв до нього, і взяв від Духа, що на ньому, і дав на сімдесят чоловіка старших. І сталося, як спочив на них Дух той, то вони стали пророкувати, та потім перестали.

KJV: And the LORD came down in a cloud, and spake unto him, and took of the spirit that was upon him, and gave it unto the seventy elders: and it came to pass, that, when the spirit rested upon them, they prophesied, and did not cease.

26. Двое из мужей оставались в стане, одному имя Елдад, а другому имя Медад; но и на них почил Дух, и они пророчествовали в стане.

УПО: І зосталося двоє людей в таборі, ім'я одному Елдад, а ймення другому Медад. І спочив на них Дух; а вони були серед записаних, та не вийшли до скинії, і пророкували в таборі.

KJV: But there remained two of the men in the camp, the name of the one was Eldad, and the name of the other Medad: and the spirit rested upon them; and they were of them that were

written, but went not out unto the tabernacle: and they prophesied in the camp.

27. И прибежал отрок и донес Моисею, и сказал: Елдад и Модад пророчествуют в стане.
УПО: І побіг юнак, і промовив до Мойсея й сказав: Елдад і Медад пророкують у таборі!
KJV: And there ran a young man, and told Moses, and said, Eldad and Medad do prophesy in the camp.

28. В ответ на это Иисус, сын Навин, служитель Моисея, один из избранных его, сказал: господин мой Моисей! запрети им.
УПО: І відповів Ісус, син Навинів, Мойсеїв слуга від своєї молодости, та й сказав: Пане мій Мойсею, заборони їм!
KJV: And Joshua the son of Nun, the servant of Moses, one of his young men, answered and said, My lord Moses, forbid them.

29. Но Моисей сказал ему: не ревнуй ли ты за меня? о, если бы все в народе Господнем были пророками, когда бы Господь послал Духа Своего на них!
УПО: І сказав йому Мойсей: Чи ти заздрісний за мене? О, якби то ввесь Господній народ став пророками, коли б дав Господь Духа Свого і на них!
KJV: And Moses said unto him, Enviest thou for my sake? would God that all the LORD's people were prophets, and that the LORD would put his spirit upon them!

30. И возвратился Моисей в стан, он и старейшины Израилевы.
УПО: І вернувся Мойсей до табору, він та старші Ізраїлеві.
KJV: And Moses gat him into the camp, he and the elders of Israel.

31. И поднялся ветер от Господа, и принес от моря перепелов, и набросал их около стана, на путь дня по одну сторону и на путь дня по другую сторону около стана, на два почти локтя от земли.
УПО: І знявся вітер від Господа, і навів перепелиці від моря, і опустив їх над табором, як денна дорога туди й як денна дорога сюди навколо табору, і коло двох ліктів на поверхні землі.
KJV: And there went forth a wind from the LORD, and brought quails from the sea, and let them fall by the camp, as it were a day's journey on this side, and as it were a day's journey on the other side, round about the camp, and as it were two cubits high upon the face of the earth.

32. И встал народ, и весь тот день, и всю ночь, и весь следующий день собирали перепелов; и кто мало собирал, тот собрал десять хомеров; и разложили их для себя вокруг стана.

УПО: І встав народ, і цілий той день і цілу ту ніч, і цілий день назавтра збирали перепелицю. Хто збирав мало, той зібрав десять хомерів, і порозкладали їх собі скрізь навколо табору.

KJV: And the people stood up all that day, and all that night, and all the next day, and they gathered the quails: he that gathered least gathered ten homers: and they spread them all abroad for themselves round about the camp.

33. Мясо еще было в зубах их и не было еще съедено, как гнев Господень возгорелся на народ, и поразил Господь народ весьма великою язвою.

УПО: Те м'ясо було ще між їхніми зубами, поки було пожуване, а гнів Господній запалився на народ! І вдарив Господь дуже великою поразкою в народ...

KJV: And while the flesh was yet between their teeth, ere it was chewed, the wrath of the LORD was kindled against the people, and the LORD smote the people with a very great plague.

34. И нарекли имя месту сему: Киброт-Гаттаава, ибо там похоронили прихотливый народ.

УПО: І названо ймення того місця: Ківрот-Гаттаава, бо там поховали народ пожадливий.

KJV: And he called the name of that place Kibrothhattaavah: because there they buried the people that lusted.

35. От Киброт-Гаттаавы двинулся народ в Асироф, и остановился в Асирофе.

УПО: З Ківрот-Гаттаави рушили люди до Гацероту, і були в Гацероті.

KJV: And the people journeyed from Kibrothhattaavah unto Hazeroth; and abode at Hazeroth.